

Drejer: Det er jo ikke saa ganske let her paa Stedet at documentere, at der virkelig gives Embedsmand som de omtalte; men jeg er fuldkommen overbevist om, at det forholder sig saa, og jeg troer, at jeg tillige nævnte Autoriteter, navnlig kommunale Autoriteter. Jeg har den allerfuldkomneste Bished for, at der gives saadanne Autoriteter, som ligefrem have optaget det som en almindelig Regel, at tilstede enhver Vedkommende Afgang til at gjøre sig bekendt med de Erklæringer, der afgives over de til dem indkomne Andragender. Den ærede sidste Taler ansøgte, at man ikke behøver en saadan Afgang som den, hvorom der her er Spørgsmaal, da man har den frie Presse; men den frie Presse vil jo i disse Forhold ikke kunne stifte den fornødne Nytté, uden at Vedkommende, der ad Pressens Vej troer at burde søge Fyldestgjørelse, kan komme i Besiddelse af de Actstykker, hvorpaa han maa begrunde en paalidelig offentlig Procedure — om jeg saa maa sige. — At den frie Presse i dette Forhold er af en meget stor Vigtighed, er ganske vist; den er efter min Mening i alle Forhold af en ganske overordentlig Vigtighed og Betydning, men sit fulde Værd og Betydning i Henseende til dette Forhold faaer den i Særdeleshed, naar der stilles den ved Siden Afgang til de Erklæringer, som Autoriteterne afgive. Uden den frie Presse troer jeg ikke engang, at det var værd at gjøre sig Umage for at faae en sliq Afgang, da denne i saa Fald efter al Sandsynlighed i det virkelige Liv vilde vise sig aldeles ufyldstgjørende, for ikke at sige aldeles betydningsløs.

Besselt: Ved Sagens 1ste Behandling tillod jeg mig at bemærke, at jeg af Hensyn til, at Sagen var kommen til Landsstinget fra et nyvalgt Folkething, vilde stemme for dens Overgang til 2den Behandling; dette er imidlertid blevet misforstaaet — i det Mindste har jeg seet en saadan Opfattelse i de offentlige Blade — som om jeg stemte for Loven, idet man ikke har lagt Mærke til, at man kan stemme for en Sags Overgang til 2den Behandling, uden at billige selve Loven. Under disse Omstændigheder har jeg anseet det for nødvendigt

at tage Ordet for at anføre, at jeg er mod Principet i denne Lov, at jeg kun af det nævnte Hensyn har stemt for Overgangen til 2den Behandling, men at jeg ikke kan komme til den Anskuelse, at de Erklæringer, som afgives af Embedsmændene, hensigtsmæssigt kunne være offentlige. Den ærede sidste Taler har anført, at det var ham bekendt, at saavel Embedsmænd som Autoriteter havde gjort sig det til Regel at afgive offentlige Erklæringer. Dette betvivler jeg aldeles ikke, men det, hvorom jeg har Tvivl, er, om disse Erklæringer vilde have været af den samme Bessethed, dersom de ikke vare bleve offentliggjorte. Jeg kan ikke tænke mig, at det ikke oftere vil indtræde, at den Mand, der skal afgive en Erklæring over en anden Mand, vil tage Hensyn til, om den skal blive bekendt for denne anden Mand eller ikke. Jeg troer, at Den, der skal give en samvittighedsfuld Erklæring, ikke kan gjøre det, uden naar han er sikker paa, at et saadant Studsmaal ikke bliver bekendt. Det er det Almindelige; jeg indrømmer naturligvis, at der er Undtagelser. Jeg troer, at, dersom denne Lov bliver gennemført, maa det føre til, at man, ligesom man gjør ved Statsrevisionens Bemærkninger over Regnskabet, kommer til at bruge en vis Terminologie; det vil komme til at hedde: „Ansøgningen anbefales“, „kan anbefales“, „kan til Nød anbefales“, „kan ikke anbefales“; saa omtrent, troer jeg, det vil komme til at hedde. Dernæst, troer jeg, at denne sidste Terminologie: „kan ikke anbefales“ saa godt som aldrig vil komme til Anvendelse, medmindre Vedkommende kan føre et juridisk Beviis for, hvad han siger; ellers vil det komme til at hedde: „kan anbefales“ eller „kan til Nød anbefales“; og jeg seer ikke, hvad der derved i mindste Maade vil kunne opnaaes for Vedkommende. Naar nu Ministeren faaer et Andragende med en saadan Paastift paa, maa han jo indhente nøiere Oplysning hos Embedsmanden, og vi komme derved til et System af dobbelte Erklæringer, en offentlig og en anden hemmelig. Man troer, at Feilen ligger deri, at Embedsmændene afgive hemmelige Erklæringer, men dette troer jeg ikke er Tilfældet. Jeg troer, at der er to Maader, hvorpaa man kan gaae frem.